

Balla András laudációja

Balla András Balogh Rudolf-díjas fotóművész, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, a magyar fotóművészet egyik legsokoldalúbb, legkülönösebb műveket alkotó művésze.

Az 1970-es évek óta Esztergomban él, a város és Komárom-Esztergom megye művészeti életének is aktív résztvevője és szervezője. 1973-ban megalapítója és résztvevője volt az esztergomi STB-csoportnak (Sipeki Gyula, Tamási Péter, Balla András), amely éles társadalomkritikai hangvétellel árnyalt kiállításokat, fotó-akciókat szervezett és rendezett.

Megalapítója, majd vezetője az Esztergomi Fotóklubnak (Esztergomi Art Fotográfiai Stúdióknak), majd 1976-ban megalapítója és 30 éven át művészeti vezetője volt a napjainkban is működő Esztergomi Fotóbiennálénak (Esztergomi Fotográfiai Biennálénak), amelyet az experimentális fotó fórumának létrehozása, a kísérletezés igénye hívott életre (intermediális műfajok, fotogram, szekvencia, színezett fotó, stb.) Az esztergomi fotóművészeti hagyományokra alapozva rendkívül tevékeny szervezőmunkát fejtett ki a helyi kiállítások, biennálék szervezésében, az alkotói feltételek megteremtésében, kiadványok közreadásában. Számos fotóművészeti kiadvány szerkesztője, írója, munkáit több tematikus kötetbe rendezve adta közre.

Az 1970-es évek közepe óta rendkívül aktív résztvevője a magyar fotográfiának: önálló kiállítások sorát rendezte és rendezi idehaza és külföldön, csoportos kiállítások állandó résztvevője, számos díjat és elismerést kapott, ösztöndíjak sorozatának elnyerője, ezt gyümölcsöztetve sokat utazott, külföldi kapcsolatokat kötött és ápol.

Nemcsak a fotóművészet beavatottjai ismerik Balla András barokk kertekről készült, titokzatos szépségeket és rejtelmeket kibontakoztató sorozatát, a 20. századi magyarországi közállapotokat szellemesen tükröztető betonpillangó-együttest, a megejtő Borostyán Imre remete-etűdöt, a talányaikkal meghökkentő konceptuális felvételeket s a nagypapa kazettáiról készített fantasztikus érzékenységgű kompozíciókat – a művész e munkái széles körben ismertek itthon és külföldön is.

Műveinek különleges tárgyválasztása, szellemisége, gondolatisága, formai leleményei mellett rendkívül változatos és bravúros technikai eljárásokat, képalkotó megoldásokat alkalmazó művekkel szembesülhetünk. Munkásságában, a számszerűségében is számottevő, négy évtizedes műtermésben nagyon nehéz a rendszeralkotás: szerteágazó tematika, változatos műfaj-kör, sokrétű technika-alkalmazás jellemzi művészetét.

Az életmű talán legfontosabbnak ítélnélhető munkái a sorozatok. *(Műtárgyfotók, Fényképfelvételek Borostyán Imréről)*, amelyeknek fokozatosan gyarapodó anyagát számos kiállításon is bemutatta, és amelyekről számos katalógus, kiadvány is megjelent.

E több éves, esetenként több évtizedes alkotómunkát igénylő, esetenként több ezer felvételtől válogatott képsorozatok esztétikai jelentőségén túl nagyon fontos, hogy a magyar társadalom, a közép-európai valóság 20. század utolsó harmadára jellemző vonásait is összpontosítják, jelenségeit analizálják, erőteljes társadalomkritikát fogalmaznak meg.

Balla András a kézműves, az analóg fotografálás és képalkotás, képkészítés híve és alkotója, a modern kor vívmányával, a digitális képrögzítéssel nem foglalkozik. Az 1990-es évektől csak nagyméretű negatívra dolgozik, felvételeit utólag színezi. A modern kor szelleme által áthatott, a kor súlyos konfliktusainak és emberi problémáinak igézetében született, a világ abszurditásaival szembesülő, humánus üzeneteket megfogalmazó, korszerűsége törő, progresszív szemléletű munkáit a hagyományos képalkotó módszerek és eszközök alkalmazása avatja meggyőzővé és hitelessé.

Fotóival a 70-es évek közepe óta nyert el díjakat, 1992-ben Balogh Rudolf-díjat, 1995-ben Esztergom Város Pro Urbe díját kapta, 2009-ben a Magyar Fotóművész Szövetség Magyar Fotográfiai Nagydíjjal ismerte el művészetét. Művei esztergomi és budapesti (nemzeti) közgyűjteményekben, Hódmezővásárhelyen, Kecskeméten, Sárospatakon és Wisconsinban (USA) is megtalálhatók.

(Forrás: Wehner Tibor: Balla András életrajz, pályakép – MMA honlap, Balla monográfia 2017)